1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΘΕΜΑ: Η ιστορία του ξύλου στο χρόνο.

ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΘΕΜΑΤΑ:

1. Ιστορική αναδρομή
2. Το ξύλο σήμερα
3. Δραστηριότητες των παιδιών

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: Λαβασίδου Αλεξία
Τσικόπουλος Κώστας
Κετσιτζόγλου Τριαντάφυλλος

Σχολική χρονιά 2008 - 2009

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

Σύνολο μαθητών: 20
Τάξη Δ'

Ονόματα παιδιών:

1. Βακουφτσή Αναστασία
2. Γουντσιώτης Παναγιώτης
3. Γραμματόσης Αστέρης
4. Ζηκυρόπουλος Αλέξανδρος
5. Ίτσης Αλέξανδρος
6. Καρπώνη Σταυρούλα
7. Κλιγκοπούλου-Ζολώτα Φένη
8. Κουλιάνος Γιώργος
9. Λιόντας Νίκος
10. Μάνος Κωνσταντίνος
11. Μέγας Δημήτρης
12. Μπαλανίκα Κατερίνα
13. Μπούση Κλώντιαν
14. Νίκα Κλεοπάτρα
15. Νίκα Κωνσταντίνα
16. Πουλάκη Βιβή
17. Σκουλαρίκης Μανόλης
18. Σπαθάρας Στέλιος
19. Τηλέγραφος Δρόσος
20. Τσιούπρου Κατερίνα

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

Το πρόγραμμα μας ξεκίνησε το Δεκέμβριο. Οι πρώτες δραστηριότητές μας επικεντρώθηκαν στη συγκέντρωση πληροφοριών και τη μελέτη τους σχετικά με τη χρησιμότητα του ξύλου από τον πρώτο άνθρωπο. Με μεγάλο ζήλο ανατρέξαμε σε διάφορα βιβλία και συγκεντρώσαμε αρκετά στοιχεία με το θέμα αυτό.

Το Μάρτιο συγκεντρώσαμε στοιχεία για τα πρώτα μεταφορικά μέσα από ξύλο, στη στεριά αλλά και στη θάλασσα.

Επισκεφθήκαμε το ναυτικό μουσείο και συλλέξαμε πληροφορίες για τους Λιτοχωρίτες ναυτικούς, το ναυπηγείο και την κατασκευή καραβιών στα χρόνια του Μ. Αλεξάνδρου. Στη συνέχεια μελετήσαμε τη χρησιμότητα του ξύλου σήμερα και κάναμε επισκέψεις σε χώρους απ' όπου θα συγκεντρώναμε πληροφορίες. Πήγαμε στο εργοστάσιο ξυλείας και επίπλων. Τον Απρίλη ασχοληθήκαμε με τη συμβολή του ξύλου στην τέχνη. Επισκεφτήκαμε τον κ. Νίκα Ιωάννη στο εργαστήρι ξυλογλυπτικής του. Στο σχολείο καλέσαμε τον ξυλογλύπτη κ. Βροντινό και μας έδειξε πώς μπορούμε να μετατρέψουμε ένα κομμάτι ξύλο σε έργο τέχνης. Η τελευταία μας επίσκεψη έγινε το Μάιο στο εργοστάσιο χαρτοποιίας ΜΕΛ στη Γέφυρα Θεσσαλονίκης. Τα παιδιά είδαν πώς γίνεται η ανακύκλωση και η παραγωγή ανακυκλώσιμου χαρτιού.

Τέλος συγκεντρώσαμε παροιμίες που έχουν σχέση με το ξύλο και φτιάξαμε ακροστοιχίδες. Τα παιδιά κατέγραψαν τις σκέψεις τους, δημιούργησαν κείμενα-παραμύθια με θέμα πάντα το ξύλο.

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟ

Το ξύλο δε βρίσκεται μόνο του στη φύση, αλλά είναι κομμάτι, μέρος του δένδρου. Έτσι ξεκινώντας το πρόγραμμά μας δε θα μπορούσαμε να μην πούμε δυο λόγια γι' αυτό.

Τι είναι δένδρο;

Τα πρώτα φυτά στη γη ήταν τόσο μικρά που θα χρειαζόταν δεκάδες για να σκεπάσουν το κεφάλι μιας καρφίτσας. Τα μικρά αυτά κύτταρα ζούσαν στους ωκεανούς και το μόνο στοιχείο που επιτρέπει την κατάταξή τους στα φυτά είναι ότι χρησιμοποιούσαν το φως για να αναπτυχθούν. Από τα μικρά αυτά φυτά εξελίχθηκε το φυτικό βασίλειο. Πολλά εξακολουθούν να ζουν στο νερό, άλλα μεταφέρθηκαν στη γη. Για να το πετύχουν χρειάστηκε κάποιο μέσο για τη στήριξή τους. Σε μερικά φυτά σχηματίστηκε ένα υλικό, **η λιγνίνη**, που έκανε τους βλαστούς τους σκληρούς και ξυλώδεις, έτσι ώστε να μπορούν να ψηλώσουν. Με τον καιρό εμφανίστηκαν φυτά με τεράστιο κορμό.

Αυτά ήταν τα πρώτα δέντρα.

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟ ΣΤΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Σ΄ όλο τον κόσμο τα δένδρα έχουν συνδεθεί με αρχαίους μύθους, έθιμα, παραδόσεις. Χάρη στο μέγεθος και τη μακροβιότητα τους πολλές θρησκείες τα θεώρησαν ιερά σύμβολα και κάποια δέντρα λατρεύτηκαν σαν θεότητες.

Στη Βίβλο, ο σταυρός στον οποίο πέθανε ο Χριστός, συνδέθηκε συμβολικά με το δέντρο της ζωής και της αθανασίας, που αναπτύχθηκε στον κήπο της Εδέμ, δίπλα στο δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού.

Σε άλλους λαούς συναντάμε το δένδρο του κόσμου, όπου το σύμπαν όλο έχει τη μορφή ενός πελώριου δένδρου που οι ρίζες του βρίσκονται στον κάτω κόσμο και η κορυφή του στους ουρανούς.

ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ

Το δένδρο χωρίζεται σε 3 μέρη:

Τις ρίζες, που είναι η άγκυρα του φυτού στο έδαφος έτσι ώστε να μπορεί να στηριχθεί.

Τα φύλλα, τα οποία χρησιμοποιούν το φως του ήλιου για να φτιάξουν την τροφή του φυτού.

Τον κορμό, το βλαστό και τα κλαδιά, όπου μεταφέρουν τους χυμούς, το αίμα του φυτού, από τις ρίζες στα φύλλα ενώ αντίθετα παίρνουν τις τροφές που σχηματίζονται στα φύλλα και τις μεταφέρουν στις ρίζες του φυτού.

Με το μέρος αυτό του δέντρου θα ασχοληθούμε στο πρόγραμμά μας και θα δούμε πώς ο άνθρωπος από την αρχή της ζωής του πάνω στον πλανήτη γη το χρησιμοποίησε και με τη βοήθειά του ανέπτυξε πολιτισμό.

Κείμενα παιδιών για το δέντρο

29/1/09

-Κύριε Δέλιε, πού μεγαλώσατε;
- Μεγάλωσα στην αυλή του βασιλιά Φιλίππου, του Μακεδόνα, του πατέρα του μεγάλου Αλεξάνδρου, του Μέγα.
- Πώς είναι ο κορμός σου;
- Ο κορμός μου είναι χοντρός και οι ρίζες μου είναι τριάντα μέτρα μέσα στη γη.
- Πώς είναι ο κόσμος σου;
- Ο κόσμος μου είναι όμορφος, πολιτισμένος και ειρηνικός.
- Πώς θα μπορούσε ο βασιλιάς Φίλιππος και ο πρίγκιπας Αλέξανδρος να σε χρησιμοποιήσουν;
- Μου έχει πει ο βασιλιάς Φίλιππος ότι δε θα με κόψει ποτέ γιατί θέλει να με βρουν μαζί με την αυτοκρατορία του. Πάντως μπορούσε να με είχε κάνει όπλα για τον στρατό του γιού του.
-Πώς είναι τα φύλλα σου;
-Τα φύλλα μου είναι πολύχρωμα και φανταχτερά, κύριε Αλέξανδρε.
- Πώς σκέφτεσαι για τους ανθρώπους;
- Ότι είναι πολύ καλοί κι έχουν αναπτύξει πολιτισμό με τη βοήθειά μου. Βέβαια κατά άλλα τους συμπαθώ.
- Έχετε ακούσει κάποια ιστορία με τους ανθρώπους;
- Ναι, έχω ακούσει. Όταν είχαν κάψει οι κακοί το δέντρο που ήταν από κάτω μου, όταν έφυγαν οι κακοί, φύτεψαν εμένα, και τα υπόλοιπα τα ξέρεις…
-Ευχαριστώ πολύ, κύριε Δέλιε!
- Εγώ ευχαριστώ!

Ζυκηρόπουλος Αλέξανδρος

29/1/09

-Γεια σας, κυρία Ελιά.
- Γεια σας!
- Μπορώ να σας πάρω συνέντευξη;
- Πού μεγαλώσατε;
- Μεγάλωσα στον Όλυμπο, ψηλότερο βουνό της Ελλάδας.
- Πώς είναι ο κορμός σας;
- Ο κορμός μου είναι καφέ και σκληρός και έχει μια μικρή κουφάλα.
- Τι χρώμα έχουν τα φύλλα σας;
- Συνήθως είναι πράσινα αλλά το φθινόπωρο είναι κάποια κίτρινα και πορτοκαλιά.
- Πώς θα μπορούσαν οι άνθρωποι να σε χρησιμοποιήσουν;
- Θα μπορούσαν να ζεσταίνονται γύρω μου ή να με επεξεργαστούν και να με κάνουν χαρτί.
- Τι σκέφτεσαι για τους ανθρώπους;
- Σκέφτομαι ότι με αγαπάνε και γι' αυτό με φροντίζουν.
- Σας ενοχλεί που σας παίρνουν τους καρπούς σας;
- Όχι, γιατί πιστεύω ότι εμείς γι' αυτό υπάρχουμε.
- Ευχαριστώ για τη συνέντευξη.
- Κι εγώ ευχαριστώ.

Νίκα Κωνσταντίνα

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Η ανακάλυψη της φωτιάς αποτέλεσε ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα που κατόρθωσαν οι άνθρωποι. Όχι μόνο τους ζέσταινε όταν οι θερμοκρασίες ήταν πολύ χαμηλότερες απ' όσο είναι σήμερα, αλλά τους προστάτευε από τα σαρκοφάγα, κρατώντας τα μακριά. Σ' αυτή έψηναν το κρέας και σκλήραιναν τις αιχμές των ξύλινων ακοντίων.

Προτού μάθουν ν' ανάβουν τη φωτιά, οι άνθρωποι πιθανότατα είχαν κάνει ήδη χρήση φλόγας από τις φυσικές πυρκαγιές που προκαλούσαν οι κεραυνοί. Το μεγάλο βήμα προς τα εμπρός έγινε όταν ανακάλυψαν πως μπορούσαν να παράγουν φωτιά τρίβοντας δύο ξύλα μεταξύ τους μέχρι να ξεπεταχθούν σπινθήρες.

Σήμερα, βέβαια, δεν σώζονται τα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν για την παραγωγή της φωτιάς από εκείνη τη μακρινή εποχή. Μεγάλο μέρος των γνώσεών μας για το πώς άναβαν τη φωτιά οι πρώτοι άνθρωποι προέρχεται από τη μελέτη λαών της Αφρικής, οι οποίοι χρησιμοποιούσαν αυτό το πανάρχαιο εργαλείο για το άναμμα της φωτιάς ως τις αρχές τους αιώνα μας.

Κείμενα παιδιών για τη φωτιά

15/1/09

Η ΦΩΤΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η φωτιά πρωτοεμφανίστηκε στη γη από ένα μεγάλο κεραυνό, που έπεσε πάνω σε ένα μεγάλο και παλιό δέντρο.

Όταν οι άνθρωποι την πρωτοείδαν, της επιτέθηκαν με ό,τι είχαν, γιατί νόμιζαν πως ήταν εχθρός.

Στη συνέχεια κατάλαβαν πως μπορεί να τους διευκολύνει στη ζωή τους.

Αποφάσισαν να μεταφέρουν στη σπηλιά τους τη φωτιά με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Ένας τρόπος ήταν να μεταφέρουν τη φωτιά με δέρμα ζώου, που δεν μπορεί να καεί. Μ' αυτό τον τρόπο και πολλή δυσκολία μετέφεραν τη φωτιά στη σπηλιά τους.

Η φωτιά τους ζέσταινε και τους πήρε ο ύπνος. Όταν ξύπνησαν το πρωί η φωτιά είχε σβήσει. Παραξενεμένοι κοιτούσαν ο ένας τον άλλο κι αναρωτιόταν πού πήγε. Ώσπου κάποιος αγριεμένος άνθρωπος από το θυμό του πήρε δύο πέτρες και άρχισε να τις βαράει.. Ξαφνικά πετάχτηκαν πολλές σπίθες μαζί και ο σοφότερος κατάλαβε πως χτυπώντας δύο πέτρες ανάβεις φωτιά.

Σταυρούλα Καρπώνη
Βιβή Πουλάκη

15/1/09

ΦΩΤΙΑ

Ο άνθρωπος ανακάλυψε τη φωτιά από ένα κεραυνό που έπεσε στη γη. Στην αρχή νόμιζαν ότι η φωτιά ήταν εχθρός τους, γιατί έκαιγε τα πάντα στο πέρασμά της.

Είδαν πως η φωτιά τους πρόσφερε ζεστασιά και θέλησαν να τη μεταφέρουν στην σπηλιά τους. Ξαφνικά είδαν ότι η φωτιά άρχισε να σβήνει.

Προσπάθησαν να βρουν ένα τρόπο για να την ανάψουν και να τη διατηρήσουν. Έτσι λοιπόν με δύο ξύλα τα κατάφεραν.

Δεν έτρωγαν πια ωμό το φαγητό τους. Στη συνέχεια ανακάλυψαν ότι η φωτιά τρόμαζε τα άγρια ζώα από τις σπηλιές τους. Επίσης τη φωτιά τη χρησιμοποιούσαν και σαν φως.

Κατερίνα Μπαλανίκα

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΥΝΗΓΟΙ

Γυρίσαμε το χρόνο πίσω και είδαμε τον πρώτο άνθρωπο να περιπλανιέται μέσα στα γιγάντια δέντρα απροστάτευτος και αβοήθητος. Τα σαρκοφάγα ζώα γύρω του ήταν έτοιμα να τον κατασπαράξουν. Έπρεπε λοιπόν να βρει τρόπο να προστατευτεί. Έτσι εκμεταλλεύτηκε το μοναδικό όπλο με το οποίο τον προίκισε η φύση, το μυαλό του. Σκέφτηκε να χρησιμοποιήσει τα χέρια του και να φτιάξει όπλα.

Το πρώτο όπλο που χρησιμοποίησε θα ήταν μάλλον κάποιο γερό κλαδί δέντρου. Μ' αυτό το ρόπαλο χτυπούσε τα θύματά του. Αργότερα έφτιαξε ακόντια, βέλη, τόξα χρησιμοποιώντας τα ξύλα που έβρισκε γύρω του. Τους έδινε τη μορφή που ήθελε , τα έκανε μυτερά και σκλήρυνε την άκρη τους βάζοντάς τα πάνω στη φωτιά.

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Το ξύλο φίλος και σύμμαχος του ανθρώπου δεν τον εγκατέλειψε ποτέ στην πορεία του πάνω στη γη.
Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που μπόρεσε ο άνθρωπος που μπόρεσε ο άνθρωπος να ανάψει φωτιά μόνος του και μια άλλη μεγάλη ανακάλυψη έρχεται να αλλάξει τον κόσμο.

Είναι η καλλιέργεια της γης.
Αυτή επέτρεψε στους ανθρώπους να μένουν όλο το χρόνο στην ίδια τοποθεσία και να τρέφονται πιο εύκολα περισσότερα άτομα.
Σαν αποτέλεσμα ο πληθυσμός αυξήθηκε και πόλεις άρχισαν να δημιουργούνται. Για να μπορέσουν να μετατρέψουν μεγάλες εκτάσεις σε χωράφια οι άνθρωποι χρειάζονταν εργαλεία. Τα εργαλεία στην αρχή τα κατασκεύαζαν με υλικά που έβρισκαν γύρω τους. Πάνω σε κομμάτια ξύλου στερέωναν μυτερές πέτρες στην αρχή και αργότερα μπρούντζινα ή σιδερένια εργαλεία και μ' αυτά καλλιεργούσαν τη γη.

ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕΣΑ

Προτού εφευρεθεί ο τροχός, οι άνθρωποι μετακινούνταν με τα πόδια, με κορμούς που επέπλεαν, με έλκηθρα ή με κανό. Ο τροχός είχε, ωστόσο, δυνατότητες που ξεπερνούσαν κατά πολύ αυτές τις παλιές τεχνικές.

Η κατάκτηση του κόσμου από τον τροχό ξεκίνησε στη Σουμερία, μεταξύ Τίγρη και Ευφράτη στο νότιο τμήμα του σημερινού Ιράκ. Οι Σουμέριοι έψηναν τούβλα και έχτιζαν δρόμους, και κάποιοι από αυτούς τους εφευρετικούς ανθρώπους κατασκεύασαν επίσης τους πρώτους τροχούς. Τα παλαιότερα τροχοφόρα οχήματα χρονολογούνται γύρω στο 2.700 π.Χ. Οι τροχοί τους κατασκευασμένοι από μονοκόμματο ξύλο ήταν στερεωμένοι σε άξονες που δεν ήταν άλλοι από κορμούς δέντρων.

Με τον καιρό, ο τροχός εξαπλώθηκε και στην υπόλοιπη Μεσοποταμία, ενώ, όταν δαμάστηκε το άλογο, έγινε δυνατόν να επιτευχθούν και μεγαλύτερες ταχύτητες.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΠΛΕΟΥΜΕΝΑ

Το πρώτο πλωτό μέσο μεταφοράς που χρησιμοποίησε ο άνθρωπος, κορμός δέντρου. Όρθιος ή καθιστός πάνω του έπλεε στα ποτάμια με το ρεύμα του νερού χρησιμοποιώντας καμιά φορά τα χέρια του σαν κουπιά. Το πρώτο πραγματικό πλεούμενο ήταν μάλλον ένας σκαμμένος ή κούφιος κορμός.
Γύρω στα 4000 π.Χ. οι λαοί της ανατολικής Μεσογείου χρησιμοποιούσαν ξύλινα πλοία που κινούνταν με πανιά και κουπιά στις θαλάσσιες και ποτάμιες μεταφορές.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Συνέντευξη από τον κύριο Γιάννη Τριανταφύλλου, συνταξιούχο ναυτικό.

1. **Από πότε άρχισαν οι Λιτοχωρίτες να ασχολούνται με τη θάλασσα;**
   Το Λιτόχωρο βρίσκεται κοντά στο Αιγαίο πέλαγος. Έτσι πολλοί Λιτοχωρίτες είχαν καράβια και ασχολούνταν μ΄ αυτά.
   Τα ταξίδια τους στις θάλασσες ξεκινούν από το 1800 μ.Χ. . Πρώτα στο Αιγαίο πέλαγος και αργότερα στη Μεσόγειο. Οι νεώτεροι ταξίδεψαν με προορισμούς λιμάνια σ' όλο τον κόσμο.
2. **Τα καράβια τους ήταν πολεμικά ή εμπορικά;**
   Μόνο εμπορικά καράβια διέθεταν. Ταξίδεψαν με καΐκια, γκαζάδικα, περάματα. Μετέφεραν σιτηρά, δημητριακά, τσιμέντα, λιπάσματα, πετρέλαιο.
3. **Υπήρχε ναυπηγείο στο Λιτόχωρο;**
   Στα νεότερα χρόνια το Λιτόχωρο δεν είχε ναυπηγείο. Υπήρχε όμως παλιότερα στα χρόνια του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Τα καράβια που κατασκεύαζαν ήταν οι γνωστές τριήρεις. Μάλιστα επειδή το ξύλο του Ολύμπου, το έλατο, ήταν το πιο γερό ξύλο στην Ελλάδα, έρχονταν Αθηναίοι και Σπαρτιάτες και έδιναν παραγγελίες, αγοράζοντας από το ναυπηγείο Λιτοχώρου τις τριήρεις τους. Μάλιστα λένε ότι κατασκεύαζαν και εφταήρεις.
4. **Για να συντηρούν τα καράβια τους οι Λιτοχωρίτες τι υλικά χρησιμοποιούσαν;**
   Επειδή το νερό κατέστρεφε το ξύλο , το άλειφαν με πίσσα.
5. **Έχουν τώρα καράβια οι Λιτοχωρίτες;**
   Τα πιο πολλά καράβια πουλήθηκαν. Τώρα υπάρχουν μόνο τρία.

(ομαδική εργασία των μαθητών/τριών)

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Στο ναυτικό μουσείο με τον κ. Τριανταφύλλου

Μινιατούρα αρχαίου καραβιού

Το ταξίδι μας στο ναυτικό μουσείο τελείωσε

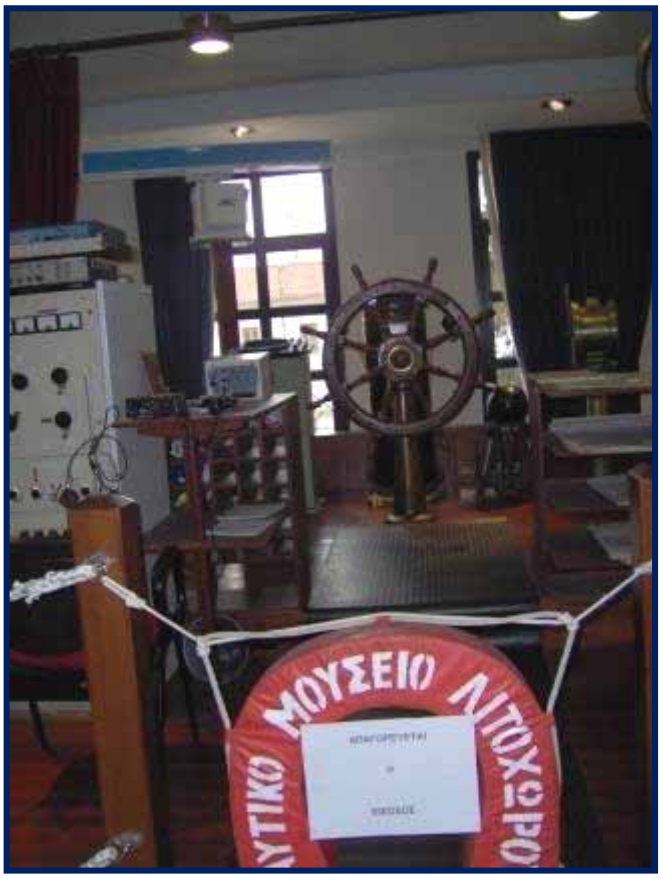

Κατάστρωμα καραβιού

Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Σήμερα ο άνθρωπος συνεχίζει να χρησιμοποιεί το ξύλο στην καθημερινή του ζωή. Επισκεφτήκαμε το εργοστάσιο ξυλείας στο Λιτόχωρο, καθώς και το εργοστάσιο επίπλων του κυρίου Νίκα που βρίσκεται επίσης στο Λιτόχωρο.

Είδαμε τη διαδρομή του ξύλου από τη στιγμή που θα κοπεί πάνω στο βουνό μέχρι την ώρα που θα γίνει χρηστικό εργαλείο.

Εργοστάσιο επίπλων-οι κορμοί αλλάζουν όψη

Εργοστάσιο επίπλων-το ξύλο μεταμορφώνεται σε έπιπλο

Η πορεία του ξύλου μέσα από τα μάτια των παιδιών

27/4/09

Η ιστορία μιας καρέκλας

Κάποτε ήμουνα ένα δέντρο, ένα καταπράσινο πανύψηλο δέντρο. Είχα φίλους τον ήλιο και το φεγγάρι, τα σύννεφα και τα άστρα, τα μικρά και τα μεγάλα δέντρα. Αλλά όλα αυτά τελείωσαν πια.

Τώρα είμαι μια καρέκλα μέσα σε ένα άδειο δωμάτιο, μέσα σε ένα μεγάλο σπίτι. Η ιστορία μου είναι θλιβερή μα έχει και χαρούμενες στιγμές. Θα σας την πω.

Ζούσα στο δάσος και ήμουνα χαρούμενο. Ώσπου μια μέρα ήρθε ένας άνδρας με ένα φορτηγό. Ήρθε κοντά μου, εγώ νόμιζα ότι ήθελε να μ' αγκαλιάσει, αλλά... τσακ, έβγαλε ένα παράξενο πράγμα που ούτε ήξερα τι ήταν και με έκοψε, ναι με έκοψε. Μετά με έβαλε πάνω σε ένα φορτηγό. Εγώ νόμιζα ότι θα πηγαίναμε βόλτα αλλά όχι. Ο ήλιος έκλαιγε, τα πουλιά έπαψαν να πετούν, τα δέντρα κατέβασαν τα κλαδιά τους για μένα. Γεια σας φίλοι μου, σας χαιρετώ. Το φορτηγό άρχισε να προχωράει. Μετά από λίγο φτάσαμε σε ένα μεγάλο κτήριο.

«Ουάου! Το εργοστάσιο ξυλείας!» Μόλις μπήκαμε μέσα με έβαλαν σε μια δεξαμενή με νερό, μόνο το αφρόλουτρο μου έλειπε. Καθόμουν και καθόμουνα μέρες, ώσπου μια μέρα με έπιασε ένας γάντζος, ο γάντζος ενός γερανού και με έβαλε επάνω σε ένα τρόλεϋ. Το τρόλεϋ με πήγε μέσα σε ένα μεγάλο κτήριο. Εκεί με έκοψαν κομμάτια γουρρρρρ… τι πόνος! Γιατί με τυραννάτε; ε, γιατί;

Κατόπιν με πήγαν στους φούρνους. Τι ζέστη που είχε! Μακάρι να είχα πάρει λίγο αντιηλιακό. Ύστερα μαζί με τα άλλα ξύλα μας ξεχώρισαν σε ποικιλίες. Μετά με πήγανε στο εργαστήριο και εκεί με συναρμολόγησαν. Αααα! Μη βαράς! Ήμουνα έτοιμο. Έτσι ένας κύριος με αγόρασε και κατέληξα εδώ.

Μπαλανίκα Κατερίνα

27/4/09

Η ιστορία ενός γραφείου

Ήμουν μεγάλο δένδρο, είχα μια μεγάλη παρέα. Γονείς δεν έχω γιατί ένας ξυλοκόπος τους έκοψε και τους έκανε έπιπλα. Μια μέρα ένας ξυλοκόπος, το όνομά του είναι Κώστας, ξαφνικά πήρε το πριόνι και έκοψε τα πόδια μου. Γιατί άραγε; Λες να με πάει καμιά βολτίτσα. Μμμμ θα περιμένω……

Ξαφνικά με πήγε στο εργοστάσιο ξυλείας. Πρώτα απ' όλα με γυαλίσανε και με μεταφέρανε για να με κόψουνε σε ξύλα. Ήμουν γερό ξύλο. Μετά με κλείσανε μέσα σε μια ζεστή αίθουσα με θερμοκρασία γύρω στους 200 βαθμούς για δεκατέσσερις ώρες. Στη συνέχεια με βγάλανε, με γυάλισαν και με πούλησαν δύο χιλιάδες ευρώ. Πολλά δεν είναι; Τυχερός ο αγοραστής που θα με έπαιρνε για γραφείο. Ήμουν ό,τι έπρεπε!

Μέγας Δημήτρης

ΤΟ ΞΥΛΟ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

Στις 6 Απριλίου επισκεφτήκαμε τον ξυλογλύπτη, κύριο Γιάννη Νίκα. Μας ξενάγησε στο εργαστήρι του και μας έδειξε με ποιον τρόπο μεταμορφώνεται ένα κομμάτι ξύλου σε έργο τέχνης. Γνωρίσαμε τι εργαλεία χρησιμοποιεί, πόσες ώρες χρειάζεται για να τελειώσει ένα έργο και από πού αντλεί τα θέματά του. Στις 8 Απριλίου καλέσαμε στην τάξη μας τον ξυλογλύπτη κ. Βροντινό που μας μύησε στα μυστικά της τέχνης του.

Συνέντευξη από τον κ. Γιάννη Νίκα, Ξυλογλύπτη.

1. Από πού επηρεαστήκατε και ασχοληθήκατε με την ξυλογλυπτική;

Όταν ήμουν μικρός έβλεπα στην τηλεόραση μια εκπομπή σχετική με αυτό το θέμα.

2. Πότε ασχοληθήκατε σοβαρά με αυτό και πώς γνωρίσατε το αντικείμενο;

Στα τριάντα τρία μου χρόνια άρχισα να ασχολούμαι πιο σοβαρά. Πήρα πολλά βιβλία με θέμα την ξυλογλυπτική και απ' αυτά έμαθα πολλά πράγματα. Επίσης βρήκα πολλές πληροφορίες στο διαδίκτυο.

3.Τι ξύλο χρησιμοποιείτε και γιατί;

Χρησιμοποιώ ξύλο καρυδιάς γιατί είναι σκληρό και μπορώ να κάνω έργα με λεπτομέρειες.

4.Τι εργαλεία χρησιμοποιείτε;

Στην αρχή η **κορδέλα** κόβει το ξύλο σε κομμάτια, μετά η **πλάνη** το λειαίνει και το καθαρίζει, στη συνέχεια κολλάω τα κομμάτια μεταξύ τους στο μέγεθος που θέλω. Στη συνέχεια σχεδιάζω το έργο μου και το σκαλίζω με το **σκαρπέλο**, τη **ματσόλα** και το **σφυρί**.

5. Χρειάζεστε πολύ χρόνο για να τελειώσει ένα έργο;

Ανάλογα με το έργο χρειάζομαι και τον αντίστοιχο χρόνο. Γενικά θέλω πολλές ώρες, μέρες ίσως και μήνες για να τελειώσω ένα έργο.

6. **Ποιο θεωρείτε το καλύτερό σας;**

Το πρώτο μου.

7. **Από πού αντλείτε τα θέματά σας;**

Κυρίως από τη φύση και την παλαιά Διαθήκη. Η ξυλογλυπτική θέλει μεράκι, αγάπη, υπομονή και καθόλου βιασύνη.

(ομαδική εργασία των μαθητών/τριών)

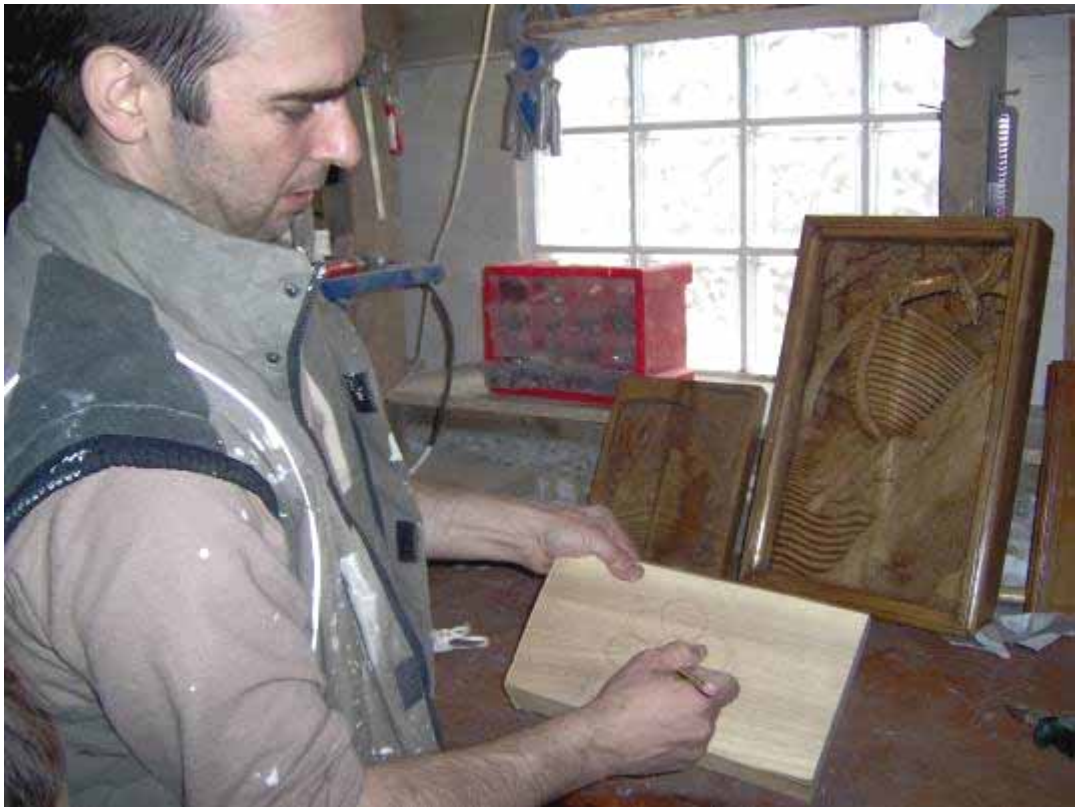

Ο λαϊκός ξυλογλύπτης, Γιάννης Νίκας σχεδιάζει το επόμενο έργο του.

..... με το σφυρί και το σκαρπέλο

Οι μαθήτριες επί τω έργω

Ο κ. Βροντινός μεταφέρει τις γνώσεις του στα παιδιά

ΑΠΟ ΤΟ ΞΥΛΟ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ

Τελευταίο στάδιο της διαδρομής μας στο πρόγραμμα είναι η παραγωγή αλλά και η ανακύκλωση χαρτιού. Ανατρέξαμε σε διάφορα βιβλία και συγκεντρώσαμε αρκετά στοιχεία σχετικά με το θέμα.

Το χαρτί είναι μέρος της καθημερινής μας ζωής. Διαβάζουμε εφημερίδες, περιοδικά και βιβλία. Γράφουμε εργασίες και φτιάχνουμε κατασκευές και έργα τέχνης από χαρτί. Χρησιμοποιούμε χάρτινες σακούλες στις αγορές μας. Οι κάρτες, τα γράμματα και τα κουτιά με τα δώρα που στέλνουμε και μας στέλνουν είναι από χαρτί. Το ίδιο και τα κύπελλα στα οποία πίνουμε

τον καφέ μας και οι αφίσες που βάζουμε στον τοίχο. Ακόμα και τα χαρτομάντιλα είναι από χαρτί. Έχετε ποτέ αναρωτηθεί από τι φτιάχνεται το χαρτί και από πού μας έρχεται;

Πότε φτιάχτηκε χαρτί για πρώτη φορά στην ιστορία

Η ανακύκλωση του χαρτιού είναι το ίδιο παλιά με την εφεύρεση του χαρτιού: την πρώτη φορά που φτιάχτηκε χαρτί ήταν από χρησιμοποιημένα υλικά. Σύμφωνα με τον θρύλο, το 105 π.Χ. στην Κίνα ένας αξιωματούχος της αυλής, ο Τσάι Λουν, μίλησε στον αυτοκράτορα Χο Τι της δυναστείας των Χαν, για τη έμπνευση που είχε να φτιάξει χαρτί. Ο Τσάι Λουν ανακάτεψε κομμάτια από φλοιό δέντρων, παλιά κουρέλια και κομμάτια μετάξι, ίνες από κάνναβη, φύλλα μουριάς και τα πολτοποίησε σφυροκοπώντας τα μέσα σε νερό. Τον πολτό που έφτιαξε τον έβαλε σε ένα πλέγμα από μπαμπού για

να στεγνώσει. Το πρώτο χαρτί στην ιστορία της ανθρωπότητας ήταν πραγματικότητα.

Μελετώντας για το χαρτί στα μάτια μας ερχόταν πάντα η λέξη ανακύκλωση. Τι είναι ανακύκλωση; Ποια η σημασία της και γιατί πρέπει να ανακυκλώνουμε; Όλες οι απορίες μας απαντήθηκαν όταν επισκεφτήκαμε το εργοστάσιο χαρτοποιίας ΜΕΛ στη Γέφυρα Θεσσαλονίκης.

Μάθαμε:

Ανακύκλωση είναι η αξιοποίηση των χαρτιών που προορίζονται για τα σκουπίδια ή θεωρούνται απορρίμματα με στόχο την αντιμετώπιση της ρύπανσης και την εξοικονόμηση πρώτων υλών και ενέργειας.

Η ανακύκλωση έχει μεγάλη σημασία διότι:

- 1 τόνος ανακυκλωμένου χαρτιού ισοδυναμεί με το χαρτοπολτό που παράγουν 17 δέντρα
- για την ανακύκλωση χαρτιού απαιτείται 40% λιγότερη ενέργεια από την ενέργεια που απαιτείται για την παραγωγή χαρτιού από ξύλο .

Γιατί πρέπει να ανακυκλώνουμε;

Για κάθε τόνο ανακυκλώσιμου χαρτιού

- Σώζονται 17 δέντρα
- Απαιτείται η μισή περίπου ενέργεια και κατανάλωση νερού
- Παράγεται 70% λιγότερη ατμοσφαιρική ρύπανση
- Μειώνονται τα απορρίμματα που καταλήγουν στις χωματερές
- Δημιουργούνται 5πλάσιες θέσεις εργασίας

Λύνουμε τις απορίες μας

Στην είσοδο του εργοστασίου ΜΕΛ

Τόνοι "άχρηστου" χαρτιού περιμένουν.....

Ρολό ανακυκλωμένου χαρτιού

Εντυπώσεις δύο μαθητριών από την επίσκεψη στο εργοστάσιο χαρτοποιίας

26/5/09

Εκδρομή στη ΜΕΛ

Ένα όμορφο, βροχερό και δροσερό πρωινό ξεκινήσαμε από το Λιτόχωρο Πιερίας να επισκεφτούμε ένα μικρό χωριό της Θεσσαλονίκης. Φτάνοντας στη ΜΕΛ μας έβαλαν σε μια αρκετά μεγάλη αίθουσα. Μας εξήγησαν κάποια πράγματα για το εργοστάσιο. Έπειτα παρακολουθήσαμε ένα μικρό βιντεάκι για το πώς φτιάχνουμε ένα ανακυκλώσιμο χαρτί.

Για να γίνει το χαρτί πρέπει πρώτα να πολτοποιηθεί στο μπλέντερ. Αφού πολτοποιηθεί το τοποθετούμε πάνω σε ένα χαρτόνι. Το χαρτόνι πρέπει να βρίσκεται μέσα σε ένα τελάρο το οποίο περιέχει μια μικρή σίτα. Τέλος το αφήνουμε έξω για να στεγνώσει. Αμέσως μετά μας ξενάγησαν στο υπόλοιπο εργοστάσιο και είδαμε πολλά πράγματα που δεν τα φανταζόμασταν, αλλά μας εντυπωσίασαν πολύ. Η ξενάγησή μας στη ΜΕΛ τελείωσε ευχάριστα δίνοντάς μας δώρα και πολύ σημαντική γνώση.

Σταυρούλα Καρπώνη

Βιβή Πουλάκη

Ολοκληρώνοντας την επίσκεψή μας στο εργοστάσιο ανακύκλωσης ΜΕΛ καταλάβαμε ότι η ανακύκλωση είναι πολύ σημαντική διαδικασία. Ανακυκλώνω σημαίνει προστατεύω τον πλανήτη. Εμείς νοιαζόμαστε για τον πλανήτη μας. Έτσι δημιουργήσαμε μια αφίσα σχετική μ' αυτό το θέμα. Σκοπός μας ήταν να κάνουμε τους γονείς μας, αλλά και τους υπόλοιπους κατοίκους του Λιτοχώρου να προβληματιστούν και να ευαισθητοποιηθούν σε περιβαλλοντικά θέματα. Κολλήσαμε λοιπόν την αφίσα μας σε διάφορα μέρη της πόλης μας και περιμένουμε τα αποτελέσματα.

Στο δρόμο για την αφισοκόλληση

Ώρα για διάλειμμα

Η αφίσα μας

Εμείς νοιαζόμαστε
ΕΣΥ θα κάθεσαι με τα χέρια σταυρωμένα;
Η γη είναι άρρωστη !!!
ΚΑΝΕ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ
ΣΩΣΕ ΤΗ ΓΗ
Με αγάπη στο περιβάλλον !!!
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ Δ΄ ΤΑΞΗΣ
ΤΟΥ Ιου ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΙΤΟΧΩΡΟΥ
ΜΑΪΟΣ 2009

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΞΥΛΟ

- Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο.
- Το στραβί το ξύλο η φωτιά το σιάζει.
- Άνθρωπος αγράμματος ξύλο απελέκητο.
- Φύλα ξύλα για το Μάρτη, να μην κάψεις τα παλούκια.
- Αν βρεις φαΐ κάθισε και φάε, αν βρεις ξύλο σήκω φύγε.
- Να φοβάσαι του Τούρκου το βόλι, του Βούλγαρου το ξύλο του Έλληνα το μολύβι.
- Κόψε πρίνο κάμ' Αντώνη και από κουμαριά Μανόλη αν ρωτάς και για το Γιάννη, ό,τι ξύλο κόψεις κάνει.

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΔΕΣ

Κ αταρράκτες
Ο νείρων
Ρ έουν
Μ αλακά
Ό πως οι
Σ ιλουέτες των μαμάδων μας.

Κατερίνα Τ.-Κωνσταντίνα

Κ άποιες
Ό ρνιθες
Ρ ήμαξαν
Μ ερικά
Ό μορφα
Σ πίτια

Φένη-Βιβή

Κ άνω τις
Ο μπρέλες να
Ρ ωτάνε
Μ αζί μ' εμένα
Ώ σπου όλοι
Σ κάσαμε στα γέλια

Σταυρούλα

Δημοσιογράφοι
Έγραψαν
Νεότερο
Τρομερό
Ρεπορτάζ
Αθλητικό

Κωνσταντίνος

Δεκαπέντε
Ελέφαντες
Ντύθηκαν
Τίγρηδες
Ρίχνοντας
Οπλισμένοι

Αναστασία

Δεν
Έχω
Να δώσω
Τυριά στα ποντίκια
Ρούχα ίσως
Ολόασπρα

Παναγιώτης

Δέκα
Ελέφαντες
Νίκησαν
Τους
Ρωμαίους
Όλους

Κλώντιαν

Ξύλο το πρώτο
Υλικό που
Λάξεψε ο
Ανθρωπος

Νίκος

Ξανθοί
Υάκινθοι
Λαμπιρίζουν στον
Ορίζοντα

Αστέρης

Ξεχασμένα
Υλικά
Λέρωσαν
Ομορφάδα δένδρων

Αλέξανδρος Ζ.

Ξέρω μήπως εγώ, αν
Υπάρχω, αν ζω;
Λουλούδι μου
Οικολογικό;

Σταυρούλα